

Ἡ πρώτη ἐν Μυτιλήνῃ
ἐκδοθεῖσα ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Β'. Ὑπεύθυνος Συντάκτης Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΑΡΙΘ. 77.

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΜΟΝΟΝ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνῃν γρ.	25
> τὸ ἑσωτερικὸν τῆς νήσου	30
> τὸ κράτος	40
> ἑξωτερικὸν φρ. χρ.	10

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὅδὸς Μπαρ Φανὰρ
Παρά τὸ Παρθενάγωγεϊον.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶναι
ἔντυπος, φέρει δὲ τὴν ἰδιόχειρον
ὑπογραφήν τοῦ συντάκτη.

ΣΤΟΝ ΤΟΛΣΤΟΗ

Κ' ἐγυρες, ἥλιε γίγαντα, τ' ἀθάνατό σου τὸ κεφάλι
Σὰ σὲ ἀπαλὸ προσκέφαλο τοῦ κόσμου τῆ βαθειᾶν ὀδύνη
Κ' ἐχύθη σου ἡ στερνὴ πνοὴ τοῦ ἀπείρου τὴν πλατειᾶν ἀγκάλη
Τ' ἄστρα ἔτρεμούλιασαν ψηλά, στὴ γῆν ἐχλώμιασαν οἱ κρῖνοι.

Καὶ νά, οἱ ψυχές ποῦ φώτιζες, κυκλώσανε τὸ λείψανό σου
Μὲ μῦρα κι' ἄνθη κ' εὐωδιές καὶ δάκρυα μαργαριταρένια·
Ψαλμὸς ψηλάθε χύθηκε νὰ σβύσῃ τὸ παράπονό σου
Ποῦ χάραξε στὰ χεῖλη σου τοῦ πονεμένου κόσμου ἡ ἔννοια.

Μὰ ἄκου· Τί ἄρες λυσομανοῦν κι' ἀφορισμοὶ ξεπαρθενεύουν
Τὸν ὕπνο σου, ὦ ἀμόλυντε, ἀπ' τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν κοίτη;
Ποιά κατὰ σέ φαντάσματα καὶ σκιάχτρα σειοῦνται καὶ σαλεύουν
Ὡ ἀγνοῦ Χριστοῦ διαλαλητὴ καὶ μεγαλόστομε προφήτη;

Γῦρε ἥλιε, γῦρε ὦ γίγαντα, τοῦ πόνου ἀθάνατος τὰ στήθη·
Ὡ, γὰ, οἱ ψυχές ποῦ πόνεσες, κυκλώσανε τὸ λείψανό σου.
Τὸ ράσο κι' ἂν σὲ σταύρωσε, ρίξε τὸ κρῖμα τοῦ στὴ λήθη,
Ψαλμὸς ψηλάθε χύνεται νὰ σβύσῃ τὸ παράπονό σου.

Τὰ τροπαια της 'Ελληνικής ομάδος.

Κατὰ τὸν Τζαννῆ καὶ τὰ κοπέλλια του

(Ἀντιπόκρισις ἐκ Μεσοτόπου)

Ἐνας Τούρκος χωριανὸς ἔγραψε νὰ στείλῃ γράμμα στὸν ἀδελφὸ του τὸ στρατιώτη ἀπὲρ Πόλη.

Ἐπειδὴ δὲν ἤξερε τὴν ἀντρέσσα του ἔστειλε τὸ γράμμα στὸν ἀξάδερφό του στὸ Σίγρι, νὰ κἀνῃ ἐκεῖνος τὸ πανώγραμμα.

Ὁ γραματοκομιστὴς δὲν ἄντι νὰ δώσῃ τὸ γράμμα στὸν ἀξάδερφο, τὴδωσε στὸν Ταχυδρομικὸν ὑπάλληλο.

Ὁ Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ἔρριξε τὸ γράμμα στὸ Ταχυδρομεῖο.

Ὁ Ταχυδρομικὸς τὸ ἔκλεισε στὸν Ταχυδρομικὸ σάκκο.

Τώρα τί ἔκαμε ὁ Ταχυδρομικὸς σάκκος δὲ ξέρουμε.

Ξέρουμε μόνο πὼς μετὰ πέντε ἔξῃ μέρες μιὰ μητέρα πήρε γράμμα ἀπ' τὸ γιὸ της ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ.

Ὁ φάκελλος ἦτανε σκισμένος καὶ μέσα εἶχε τὸ πολύχροτο ἀνεπίγραφο γράμμα.

Ποὶς θὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον; Ὁ Τζαννῆς ἦ τὰ κοπέλλια του.

Ἡ ΜΑΓΙΣΣΑ

Σήμινε ἡδὼρα Ἐύπνια, Μάγισσα,
Κι ἀφῆς τὸν ὕπνο, πὼς στὰ δασωμένα σου ματόκλαδα ζυγίζεις.
Ἄγρια μεσάνυχτα Κ' ἡ κουκουδάγια στὴ σκεπὴ
Τοῦ ρεῖπωμένου Πύργου φτερουγίζεις.

Νὰ κ' οἱ Σωθιάς οἱ φίληνάδες σου
Νὰ οἱ Ἀδμίας, τὰ σκουλήκια κ' οἱ Βατράχοι
Σέρνουν ἑλόγυρα στὴν πόρτα σου χορὰ
Καὶ τὰ βραχνὰ τραγοῦδια τους ἀντιλαλοῦνε πέρα οἱ βράχοι.

Παρηγοριά δ' ὕπνος στὴ ψυχὴ,
Πὼς μέσθ' τῆς ἡ Ἐκδόρητη φαλιάζει.....
Μάγισσα, Ἐύπνια, Μοῦδωσε πιά ἡ ἄρνια σου τὸ θάνατο
Θαρρεῖς πὼς γιὰ τὰ μάγια σου τώρα μὲ νοιάζει;

Στρατῆς Γαβαλάς

ΠΑΡΑΔΟΣΑ

Πρόχθες περὶ τὰς 2 μ. μ. ἐλάβομεν διὰ μυστηριώδους τρόπου τὴν κάτωθι ἀνώνυμον ἐξωφρενικὴν ἐπιστολήν:

«Παράκαλεῖται ὁ συντάκτης τοῦ κουρελιασμένου φύλου Μιτυληνῶς εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴν ἀναφαίρῃ πλέον τὸ ὄνομά μου καὶ τῆς γυναικὸς μου εἰς τὸ φύλον του, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ τὸν ζυτίσω εἰς Μονομαχίαν, ἐπὶ τέλους θὰ τοῦ σπάσω καὶ τὰ προσθινὰ του διὰ νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν ὁ κόσμος καὶ ὄχι ἡμᾶς».

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον, οὐ τὸ πρωτότυπον ἐφυλάξαμεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βουλομένου.

Ὁ ἐπιστέλλον βεβαίως θὰ εἶναι δραπέτης τοῦ φρενοχομεῖου καὶ ὡς ἐκ τούτου θεωροῦμεν περιττὴν τὴν ἀπάντησιν.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΣΕΩΣ

Καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς μαντικῆς εἰκόνας, διὰ τῆς ὁποίας ἐκμεταλλεύεται τὰς εὐπίστους γυναῖκας κάποια δόσια Μαρία.

Ἐδρυσόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ πάλιν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Μητρόπολιν, παρὰ τῆς ὁποίας περιμένομεν νὰ περιφρουρήσῃ τὸ γόητρόν της, διότι τὴν θέλομεν νὰ ἴσταται ὑψηλά. Ὁ κόσμος ἐκπληκτος ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀδραγείας της, ἐπιροίπτει δὲ εἰς αὐτὴν τὴν εὐθόγην τῶν γινόμενων ὀργῶν καὶ δικαίως.

Πιστεύομεν ὅτι θὰ τέρμῃ εἰς τὴν ἐλεεινὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ἨΡΣΙΝ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

Ὅσοι εὐλαχρινῶς ποθοῦν νὰ σηκωθῇ τὸ σχίσμα ἔπου χωρίζει ἀπρεπὰ μίαν ἐκκλησιαστικὴν παιδιά, νὰ πύσῃ, ὡς παρακαλοῦν, τοῦ ράσου μας τὸ πείσμα ἔπου φωλιάζει πάντοτε στὴ δόλια του καρδιά.

Ἀντισχιματικὸς

Από τους Libre-penseurs.

Cardinal, Mystiliste και Diadoch του Tolstoï.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

• Προσεχώς εκδίδεται νέον φύλλον Ἡθικομορφωτικοδρη-
σκευτικοπολιτικόν εἰς Κολομηδάδον. Παρηγγέλθησαν ἤδη στοι-
χεῖα καὶ μηχανήματα ἐκ Νυχάνας. Τὸ νέον φύλλον θὰ ὑπερ-
βάλλῃ, ὡς λέγεται, τὴν «Μόρφωσιν» καὶ τὴν «Ἐκκλησίαν».

• Ἐπεσκέφθησαν τὸν Μεσαγρὸν τῆς Γέρας δύο νέοι ἑρασιτέ-
χνη. Τοὺς ξένους ὑπεδέχθησαν οἱ ἀδελφοὶ Τοῦρκοι κατὰ τὴν
εἰσοδὸν τοῦ χωρίου μὲ γιουχαῖσμούς. Ἡ λεπτότης αὐτῆ τῶν
ἐμπεφορημένων τῆς Ὀθωμανικῆς μορφώσεως ἀδελφῶν μας ἐνε-
ποίησεν εἰς τοὺς ξένους ἀρίστην ἐντύπωσιν.

ΣΕ ΜΙΑ ΧΗΡΑ

Ὅταν σὲ βλέπω ροδοκόκκινη
στὸ δρόμο, χήρα, νὰ διαβαίνης
καὶ μὲ σκυμένη κεφαλὴ
τοῦ καθενὸς ποῦ σοῦ μιλά νὰ κραίνης,
χιλιοὶ δυὸ πόθοι μοῦ φτερώνουν τὴν καρδιά
καὶ θέλω νὰ τὰ βάλω μὲ τὸ χάρο,
καὶ νὰ τὸν βρῶ νὰ τοῦ πῶ πολλὰ
καὶ «τέλος πάντων, βρὲ σπασμένο κάρρο,
τί σοῦφταιζε μὴ τέτοια ἀγκαλιὰ
ἀπὸ τὸ ταῖρι τῆς νὰ τῆ χωρίσης
καὶ νὰ τὴν κἀνης νὰ αἰσθάνεται διπλὴς
τῆς χειμωνιάτικης στερήσεως;
Θανὰ σοῦ πῶ μονάχος τὴν ἀπάντησιν.....
— (Ὡς θέλω νὰ χωρῶ στὴ ψυχὴ μου βάρος
ποῦ θὰ μοῦ δώσῃ μὲ τὸ στόμα τ' ἄσκαρο
καὶ μὲ τὰ βουλιαγμένα μάτια ὁ Χάρος). —
Κουτέ, φτωχέ, καὶ ἄσκημε,
δὲν μπόρεσες νὰ νοιώσῃς ἕνα τόσο πρᾶμα
σὲ νῆτανε καμμιά μεγάλη ἐρώτησις
σὲ νῆταν κανενὸς σοφοῦ μας θράμα.....
— Γὰ νὰ τὴν βλέπῃς σὺ καὶ χιλιοὶ ἄλλοι
καὶ νὰ τινάζετα μὲ βία τὸ κεφάλι,
νὰ σουλατσάρετα στὸ σπῆτι τῆς σὰ Λόρδοι
κι' αὐτὴ νὰ σὲ σερβίρῃ π.....

Σκοπελιανός

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ «ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΝ»

Στὸν «Μυτιληνιοῦ» συντάκτη
μια φούχτα κρύα στάκτη!....

Χωρὶς νὰ πῶ, πῶς μὴ ἑνὴ φορὰ σὲ εἶδα καὶ μὲ εἶδες....
Χωρὶς νὰ πῶ, πῶς τρέφαμε παρόμοιες ἐλπίδες...
σὲ σκοτεινὸ Πόλιτευμα τυραννικὸ καὶ νόθο
καὶ μυστικὰ τηροῦσαμε τὸν καρδιακὸ μας πόθο!
Χωρὶς νὰ πῶ, πῶς γνώρισα τὴν εὐγενῆ ψυχὴ σου
τὴν μεγαλοφροσύνην σου καὶ τὴν καταγωγὴ σου
ἀπὸ τὸ ἔνδοξο νησι τῆς Λέσβου τῆς ὠραίας
ποῦ στέφεται αἰώνια μ' ἀειθαλεῖς ἐλαίας,
σπεύδω ἵνα σὲ συγχαρῶ γιὰ τὸν «Μυτιληνιό» σου
ποῦ ἐπραγματοποίησε κλεινὸ προορισμὸ σου....
Μυτιληναῖος γνήσιος, πρῶτος ἐν Μυτιλήνῃ
μὲ τόλμην σὺ μετέδωκες τὸ φῶς ἐν σκοτοδίνῃ,
Ἐποκαλύπτων εὐφυῶς τί ὁ τῶν νώτων σάκκος
ἐκάστου φέρει, νέος σὺ τῆς νήσου Ἀνθρωπάκος!
Σὲ χαιρετῶ «Μυτιληνιέ», καθρέπτῃ τοῦ νοῦ μου,
καὶ εἰς ἐμένα μὴ γωνιά σ' ἀνάκτορά σου δὲς μου!...

Βυζαντινός

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸν φίλον Βυζαντινὸν
χρῆος φιλικὸν ἐκτίμων.

Μελετῶ τοὺς στίχους σου
καὶ ἀνατριχίλα ἀνοιώνω....

— Τὴν ἀλήθειαν νὰ σοῦ πῶ,
μ' ἄρρεσ ὁ τίτλος μόνο.

Ὁ Συντάκτης

ΔΗΛΩΣΙΣ

• Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι κύριοι μὴ συνδρομηταὶ τοῦ «Μυ-
τιληνιοῦ» εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου νὰ μὴ λαμβάνουν τὸ
φύλλον καὶ θὰ μᾶς ὑποχρεώσουν — ἰδίως δὲ εἴταν ἐπὶ τοῦ φύλλου
εἶναι γραμμένον ἄλλο ὄνομα.

Δοκιμάσετε ἔλοι τὰ Κρασιά καὶ τὸ Κονιάκ τοῦ Γιάννη Μα-
θαίου, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ποτὰ τοῦ ἐργοστασίου του.
Ἔλα θαναμασίας γεύσεως, γνήσια, ὑγιεινά.

Ὅσοι κι' ὄσες λαχταρεῖτε
ροῦχα φῖνα νὰ ντυθῆτε
μὲ κομψότητα πολλή,
φθηνεία, τέχνη, λοῦσο, χὰδι,
τρέξετε δίχως συλλογὴ
στοῦ καλοῦ Κοντοπιάδη.—
Ἐκεῖ φέμα δὲν χωράει.....
κι' ὅποιος κι' ὅποια θέλει ἄς πάη,
μὸδες μὲσ' ἀπ' τὸ Παρίσι
νὰ ἰδῇ καὶ ν' ἀπορήσῃ.

Τὰς ἐυλογίας σας εἰς τὴν ἐυ-
λογέφον μας κ. Ι. Μ. Ἐδουράτιου.